

sînt scrise cu cerneală roșie. Toate filele sînt desprinse de scoarța de piele maron. Cotorul scoarței are în interior o filă de pergament scrisă în caractere chirilice. Pe copertele interioare sînt lipite două foi de hîrtie cu diverse însemnări. Astfel, pe partea interioară a copertei din față (pe hîrtia lipită) este o însemnare parțial în slavonă, parțial în română *аще Хто Хоцет „dacă cineva va voi”, iar mai jos: „адекъ нощ сатѣа... Изволение отца... и съ поспешение си... „cu voia tatălui... și cu ajutorul fi(ului)” ...марторенем нон коу сѣфлетеле подстре... Штефан некаа „Ștefan a iscălit”.*

Pe partea interioară a copertei de la sfîrșitul manuscrisului, sus, este o însemnare ilizibilă, iar la mijloc: *Іу Мѣрон Барновски лмы коєкода божію милостію господарь земли Молдавскою дади сѣз аистъ нашъ сѣмоу чловекоу на нмѣ Васи... и да вждѣт мѣцѣи и сѣлѣи сѣм аистом нашимъ вѣзмѣти негѣки праки кѣмѣти „Io Miron Barnovschi... noi voievod din mila lui Dumnezeu domn al Țării Moldovei, am dat această carte a noastră, acestui om pe nume Vasi... și să fie tare și puternic cu această carte a noastră să-și ia dreptele lui bucăți”.*

În manuscris se mai găsesc următoarele însemnări: pe fila 1^r - o invocație în limba greacă, cu litere chirilice: *агѣе о Оѣе агѣе „sfîntul Dumnezeu sfîntul”*; în josul f. 9^v—10^r: *владѣнь мѣжъ нже не нде „fericit bărbatul care nu se duse”* și f. 14^r: *Исѣуъ Христѣе нѣка „Isus Hristos învinge”.*

B.P. Hasdeu s-a ocupat în mod special de două lucrări din miscelaneu, și anume: de *Razumnic (Înțeleptul)* și de *Legenda lui Avraam*, reliefînd importanța acestora pentru literatura slavo-română și făcînd interesante referiri și la alte literaturi slave. Alte două lucrări cuprinse în miscelaneul nr. 740, și anume: *Слово о вѣтхѣхъ явѣхъ царѣ како оуѣн Іура царѣ и Сѣѣна царѣ амѣоренска и кѣ царѣ Ханаанскыѣ „Cuvînt despre bătrînul Alexandru cum a ucis pe împăratul Iog și pe împăratul amorenilor și pe cei doisprezece împărați hananeeni”* (f. 114^v—123^r) și *Слово о царѣ Фѣцѣ и о вратѣхъ его како пороуѣхъ нхъ едины крѣшмарница Оѣѣфана кѣ едины пошъ „Cuvînt despre împăratul Foca și despre frații săi cum i-a omorît crîșmărița Theofana într-o noapte”* (f. 123^r—128^r) au reținut și rețin atenția cercetătorilor¹.

Considerăm că merită atenție și textul de farmacoterapie populară (*botanică medicală* cum spune B.P. Hasdeu)², ca fiind cel mai vechi³ dintre textele cunoscute la noi din domeniul folclorului medical, capitol interesant

¹ Vezi, de pildă, P. A. Sîrcu, *Бизантинская повесть о обменѣ императора Фоки в старом болгарском пересказѣ*, St. — Pb., 1883; André Mazon, *Le dit d'Alexandre le Vieil*, «Revue des Études Slaves», XX, (1942), p. 13—40; Emil Turdeanu, *La littérature bulgare du XIV-e siècle et sa diffusion dans les Pays Roumains*, Paris, 1947; Emil Turdeanu, *La légende slave de Nicéphore II Phocas et de Theophano, son épouse*, în «Diskussionbeiträge zum XI Internationalen Byzantinistenkongress München 1958» München, 1961 etc.

² *Op. cit.*, p. 182; Iațimirski, *op. cit.*, p. 843, îl denumește *травник* precum apare denumit și în manuscrisul nr. 292 (Inventar al manuscriselor Arhivelor Statului din București), sub cotă.

³ B. P. Hasdeu, *op. cit.*, p. 184, precizează că aparține primei jumătăți a sec. al XVI-lea.